*„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.”* *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. december 28. **II. évfolyam 25. szám** **167 Ft**

Áldott, békés ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak!

Az év (s)arca:

Aromó, a fékezhetetlen agyvelejű nyúl

Aromó, aki a Négypárti Kerek Erdő lakója a 2005-ös évben meséi alapján kiérdemelte az év (s)arca címet.
Bár tulajdonságai alapján a rókák közé is sorolhatnánk, hiszen vörös és sunyi, mégiscsak nyúlként éli életét.
A nyulakat könnyű megijeszteni, elég egy erőset dobbantani, máris világgá szaladnak.
A recept a fékezhetetlen agyvelejű nyúlnál is beválna, igaz ahhoz a Kossuth téren kellene dobbantani a tiszta szívű magyaroknak.

Gondolat – Ébresztő

A puszta ellenállás ma már kevés, a globális rendszertől kell elfordulnunk a nemzet túlélése érdekében. Az elfordulás nem puszta tagadás, hanem minőségi változást is jelent. Benne van a megújhodás, az értékteremtés mozzanata is, az hogy újra felfedezzük magunknak a világot.

Nem szellemidézésről, és egyéb hókuszpókuszról írok most, nem kívánom senkitől, hogy holnaptól nyereg alatt puhítsa a húst. Csupán azt kérem minden jó szándékú magyar testvéremtől, hogy gondolkodjon, és következetesen élje életét. Ma a Kárpát-medencében a balliberális média határozza meg a közélet nyelvezetét, ezáltal a gondolkodást is. A kozmopolita nyelvezet a rá jellemző kódokkal irányt mutat követőinek, és sokszor ezeket a kódokat elfogadják ellenzői is, megpecsételve ezzel sorsukat. A meghatározott közéleti fogalmak egyben szigorúan megszabott határvonalakat is jelentenek. Aki elfogadja a közéleti fogalmakat, az elfogadja ezeket a határokat is, képtelen új teremtő terveket szőni, hiszen immár a rendszer foglyává szelídült korlátozott gondolataival.

Az új forradalmi ember először megtisztítja magát a ráerőltetett erkölcsi és eszmerendszerektől, hogy újra felfedezhesse magában az ősi és tiszta értékeket. Csak az ilyen ember meri bátran kimondani gondolatait, hátsó szándék nélkül megragadva a szavakat és visszaadva nekik eredeti értelmüket. Ez a magatartásforma az, amely értékteremtésre és értékőrzésre alkalmas és amelyik a magyar lélekhez oly közel áll. Nem kell hozzá relaxálni, füstölőket gyújtani, vagy hangos imákat mormolni, hanem elő kell venni a józan paraszti eszünket. A csodálatos és következetes magyar nyelv hamar megmutatja a kiutat. Szólásunk a paraszti életre, a romlatlan falusi gondolkodásmódra utal. Arra a sajátos világra, aminek még nem szétzilált, elidegenedett a közössége, amelyik még őrzi hagyományait, tiszteli őseit. Ami nélkül már rég elpusztult volna a civilizáció, hiszen a város önmagában életléptelen. Darabjaira hullott közösségeivel, egymástól elhidegült családokkal, kifordult, beteges értékrendjével már rég elpusztult volna, ha nem kapott volna állandó utánpótlást a falvak népétől.

A paraszti gondolkodásmód a természetközeli ember világnézetét tükrözi. Egyszerű lényegretörő és nem tűri a hamisságot. Életpárti. Elfogadja a természet törvényeit és azt, hogy az ember környezetének szerves része, azzal összhangban kell, hogy éljen. Az ilyen ember nem bánt senkit, azonban megtanulta azt az alpvetést is, hogy az élővilágban mindenki a saját fajtáját szereti a legjobban. A test-vérét. Miért?

A természet törvényei szerint minden egészséges organizmus magának épít jövőt, a maga boldogulásán dolgozik, amelyik organizmus hagyja, hogy egy másik organizmus életének könnyítésére használja fel őt, megérdemli pusztulását, mely elkerülhetetlenül be is következik.

Azon népek, melyek felismerik és elfogadják, hogy a természet alapvető részei és azzal összangban élnek, nemcsak az emberiség számára tudnak maradandó és nagy dolgokat véghezvinni, hanem a fennmaradásukat is tudják biztosítani.

Azok a népek viszont, melyek elfeledik hagyományaikat, idegen értékeket és természetellenes törvényeket húznak magukra – kozmopolitizmust, liberalizmust –, azok a fentiek szellemében eltűnnek a történelem süllyesztőjében. Nyomtalanul, hiszen még a történelmüket is kisajátítják majd magukat jobban becsülő népcsoportok.

A magyarság előtt is ez a két út áll, kérdés kik fogják meghatározni a közéletet: az új forradalmi emberek, vagy a kozmopolita alaptípusúak. Bőven lesznek olyanok, akik megriadnak a balliberális média által keltett ricsajtól, de vajon lesznek-e, akik merik vállalni gondolataikat és kimondják a fehérről, hogy fehér a feketéről pedig, hogy fekete. Nem a számbeli fölény a lényeges, hanem a minőségi. Tömegemberekkel nem lehet megújhodni, ez az embertípus a kommunizmus és a liberalizmus alapanyaga.

Az új forradalmi ember alkalmas arra, hogy a végpusztulás felé rohanó testvéreit megállítsa, kiszakítva őket a természetellenes világrendből, elindítva őket a felemelkedés útján és pont ez az, ami reményt adhat a magyarságnak.

Az ország vezetése nap mint nap alulmúlja önmagát, a kozmopolita közéleti szereplők percről percre tesztelnek minket életellenes ötleteikkel és teszik mindennapos, megszokott dologgá az elfogadhatatlant, ez az ami romlásba taszíthat minket. Történelmünk során számos esetbe került végveszélybe a magyarság, de életerejét bizonyítva rendre kitört szorult helyzetéből. Mivel volt tartása, őrizte hagyományait, tisztán látott és gondolkodott, a mai kilúgozott agyú tömegemberek nem tudnának már ilyen cselekedeteket véghezvinni – a nemzetet ma a tisztán látó emberek tudják kivezetni a kozmopolitizmus halálos csapdájából. Az árfolyam-politikával gyarmatosító idegenek ellen szellemi és gazdasági harcot kell vívni, a molotov koktélok ideje nem jött még el.

A tagadás már nem elég , a rendszertől kell elfordulnunk, erre azonban csak büszke, józanul gondolkodó emberek képesek. Az új forradalmi emberek. Nem nagy dolog, csak elő kell venni a józan paraszti eszünket.

Kezdhetjük?

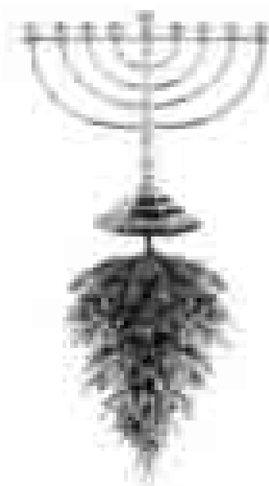
Szabó Tamás

Olvasóink elnézését kérjük a lap késői megjelenése miatt. Egy váratlan betegség akadályozott minket a határidők betartásában.

szerkesztőség

Tolerancionizmus

Azt hihetnénk, hogy a lenti kép egy rosszízű balliberális tréfa terméke. Nem az, legalábbis nem annak szánták, bár a balliberális kötődés tagadhatatlan. Horn Gábor, az SZDSZ üdvöskéje lepte meg a választópolgárokat ezzel a képpel díszített üdvözlőlapjával.

Lajos bá' beszélyiből: *Kellemes a forró lábvíz amit nagy hidegben készítünk magunknak. Az ünnep áldott, békés és boldog.*

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Jogos önvédelem

A Magyar Nemzet információi szerint felülvizsgálati kérelem érkezett a Legfelsőbb Bírósághoz annak a csendőrnyomozó főtörzsőrmesternek az ügyében, akit 1959-ben halálra ítéltek és kivégeztek, mert részt vett „Ságvári Endre elvtárs nyomon követésében, leleplezésében, elfogásában és megölésében". A kommunista vezető 1944. július 27-én halt meg abban a tűzharcban, amelyet az elfogására kivezényelt rendőrökkel és csendőrökkel folytatott egy hűvösvölgyi cukrászdában.

A felülvizsgálati kérelmet Zétényi Zsolt ügyvéd nyújtotta be Kristóf László volt csendőrnyomozó főtörzsőrmester testvérének megbízásából. Az ügyvéd elmondta: azt kérik, hogy a Legfelsőbb Bíróság (LB) a hajdan halálra ítélt és kivégzett vádlottat mentse fel, mert az ítélet jogsértő volt. Kristófot 1959 szeptemberében ítélte el a Budapesti Katonai Bíróság, s a döntést az LB katonai kollégiumának különtanácsa november 25-én helybenhagyta. A vád emberek törvénytelen kivégzése által elkövetett háborús bűntett volt. Az ítéletet november 30-án végrehajtották.

December 5.

Több ezres tömeg gyűlt össze a Kossuth téren, hogy a gyászos emlékű népszavazás évfordulóján emlékezzen és erőt gyűjtsön. A rendező az MVSZ és a Lelkiismeret 88 csoport volt, hozzájuk csatlakozott a Magyar Nemzeti Front és még tucatnyi más szervezet.

Szomorú hírrel kezdődött az est, Böjte Csaba testvért megfélemlítették, árváin keresztül megzsarolták, ezért nem jelent meg a téren. A hírre a döbbenet és a harag moraja futott át a tömegen – még mindig működnek a régi-új rendszer módszerei.

Több szónok is megdöbbenésének adott hangot, Rácz Szabó László a Délvidéki Magyar Polgári Szövetség vezetője felháborodva mondta: „Vannak olyan emberek és politikusok, akik megengedik maguknak azt, hogy egy Böjte Csabát megakadályozzanak bármiben, amit szeretne megtenni, ez vérlázító!"

Patrubány Miklós az MVSZ elnöke számolt be arról, hogy miként nehezítették, hogy a Magyarok Világszövetsége tisztikarának húsz tagja a Szentkorona előtt tehesse le esküjét.

A Kossuth téri rendezvény után több százas

tömeg indult a Lelkiismeret 88 csoport vezetésével Gyurcsány Ferenc háza elé tüntetni, hogy kifejezzék azon akaratukat, hogy a trianoni határokon túl maradt magyarok jogos jussát, az állampolgárságukat szolgáltassák vissza. (Mint ismeretes a Fővárosi Bíróság szerint jogellenesen oszlatta fel a Budapesti Rendőr-főkapitányság a Lelkiismeret 88 csoport két évvel ezelőtt, a Gesztenyéskertben tartott tüntetését.)

A tüntetők Gyurcsánynak egy tál lencsét, és egy tükröt akartak adni, amibe ha belenéz, meglátja a lelkiismeretét, és a Magyar Hiszekegy szövege is olvasható benne. A jelenlévő rendőrök megakadályozták az ajándékok átadását. A rendezvényen a már „megszokott", jelentős rendőri erő vonult fel.

Szeretett Csaba Testvér!

Kedves Falubelim!

Keserű, szomorúsággal teli szívvel kopogom Neked ezt a levelet, a tragikus december 5-i első évforduló éjjelén. A zimankós estében vártunk Téged a Parlament előtt néhány ezren. Őszülő hajú nyugdíjasok gondoktól barázdált arccal, didergő, munkában megfáradt asszonyok, de ott voltak reménnyel a szívükben lelkesedő, csillogó szemű fiatalok, kikből sugárzott a tettre vágyás.

Vártunk Téged, a tisztatekintetű, őszinte, alázatos, szelídszavú barátot (a barát kifejezés a szerzetesrendek közül csak a Ferenceseket illeti meg), aki egész lényével erőt sugárzóan mutatott rá a krisztusi útra és a magyar igazságra is. Fájdalom, nem jöttél. Ahogy ezt tudomásunkra hozták, az arcok lehervadtak, halk szomorú sóhaj szakadt ki az emberekből

„Hát már ő is?!". Aki az utóbbi 20 évben olyan rendkívüli tettet hajtott végre, melyet rajta kívül senki e nyomorult közép-európai pokolban.

Sok száz (mondhatnánk ezer) árva gyermeknek adtad vissza Istent, otthont és az annyira nélkülözött családi szeretetet, gondoskodást. Az „il poverello" megmutatta ennek az elgazult világnak, hogy van más lélek és más életfelfogás is. Méltán néztünk fel Rád hangoztatva, hogy ilyen szolgái is vannak egyházunknak.

Istenem, Istenem, miért próbáltál meg minket most újra, ennyire?! A példaképünket törted össze, akihez annyira ragaszkodtunk, ki fáklyaként világított világította nekünk az igaz utat. Miért is hagytál magunkra? Azt csak a jó Isten és Te tudhatod. Az, hogy meggyőződésedet oda kellett dobnod ebek harmincadjára, annak nyomós oka kellett legyen. Mi csak találgathatunk: a 700 árva fennmaradásának és továbbfejlődésének kérdése, mert másképp nem megy? Vagy a kígyónyelvű áspisok a maguk hiú lelkiismeretlenségében vettek rá önző érveik elfogadására? Esetleg olyan helyzet elé állították, melynek nyomását az eddigi betongerinced sem bírta már el? Lehet olyan körülmény is, amire nem is gondolunk?

Tudom, hogy a Te lelkiismeretedet is nagyon égeti. A cserbenhagyást 700 árvának soha ne tanítsd meg!

Mi tagadás, pár könnyet csak elnyomtam én is. Úgy érzem sokat szenvedett édesapád is, aki Isten trónusa körül immár a másvilágon büszke örömmel tekintett Rád a mennyből, csak eldörzsölt néhány kibuggyanó könnycseppet a szeme sarkából. Mert ami megtörtént, azt alig lehet már visszacsinálni.

Befejezésül még csak annyit mondanék, ne haragudj, hogy egy Urához és őseihez lassan hazatérő földid kiöntötte lelkét és keservét Neked. Talán ez némileg enyhíti azt a csalódást és reménytelenséget, amit most átéltem. Hiszem, hogy e nehéz napokban, órákban, percekben a Fennvaló és a Csíksomlyói Szűzmária segít majd minket, hogy az „igaz utat" megleljük.

Tisztelettel és nagyrabecsüléssel: Gábor bátyád

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Dr. Jankó László:

Rendszerváltó nemzeti radikalizmust!

A liberálbolsevik baloldal és az ún. jobboldal jó részének hazug állításával szemben az igazság az, hogy nem történt még meg a valódi rendszerváltás. Csak „módszerváltás" történt. Ma is ugyanazok uralkodnak, csak más eszközökkel. De a fő módszerük, a gyarmatosítók gátlástalan kiszolgálása hatalmas júdáspénzért, az ország kirablása, lepusztítása árán, változatlanul megmarad (csak ma Moszkva helyett Brüsszel, New York, Tel-Aviv).

Ma sokan – tévesen – a MIÉP-pel azonosítják a nemzeti radikalizmust. Ez azonban csak verbális radikalizmus, mégpedig bizonyos homályos célú hölgy és úr vezetésével…

Feltételezem, hogy ezen írás egyes részei megdöbbenthetik azokat, akiknek újak a Csurka-klán valódi arcáról olvasható információk. Ezek engem is megdöbbentettek volna mondjuk 1998-ban….

Vajon Csurka úr kiknek az érdekében tevékenykedik és mi a jutalma? Emlékeztetek a 2002. évi választás előtti visszaléptetés felajánlására is. Ezt a lépést többen, mintegy az alább részletezett bírósági ügyek „vádalkujaként" magyarázzák…

Nem a hirdetett eszmékkel van alapvetően a baj, hanem azzal, hogy Csurka István nem hiteles személy, sőt… Létezik olyan nemzeti irányzat is, amelyik már évek óta hirdeti, hogy a tisztázatlan múltú és jelenű, köztörvényes bűnökkel is vádolt Csurka István lényegében 1957 óta ugyanazoknak az érdekeit szolgálja… Csak éppen 1990-től „nemzeti hofigézaként, gőzlevezetőként", a valóságos rendszerváltó nemzeti radikalizmus legyengítőjeként. Vajon igaz-e ez?

Tisztábban látunk, ha elolvassuk Szabó Lukács volt MIÉP-alelnök kiadványát, amely „Csurka István múltja és jelene" címmel 2001. decemberében jelent meg (újságárusoknál).

Ezen könyv alapján – továbbá múltbéli miépes tapasztalataim alapján – úgy tűnik, hogy Csurka István nem azt csinálja, amit mond… (persze nem áll ezzel egyedül a politikai palettán). Még akkor is így van ez, ha Csurka István gyakran nagy tehetséggel fogalmaz meg olyan igazságokat, amelyeket a mi többszörösen becsapott, kizsákmányolt népünk egy része hallani akar. Mégpedig jórészt azért, mert ezeket valóságnak éli meg, igaznak tapasztalja.

Szabó Lukács „bűne" a MIÉP-ben 1998-ban egyrészt az volt, hogy meg merte kérdezni, hogy „Hol a pénz Csurka úr?", másrészt az, hogy indulni merészkedett az 1998. évi MIÉP-es elnökválasztáson… Amúgy 2003-ban az ún. „elnökválasztáson" eleve csak Csurka István nevét lehetett bejelölni a szavazócédulán. Ennyit Csurkáék „demokráciájáról".

Bíztató, hogy a bíróság nemrégiben Csurka működését törvénytelennek mondta ki, így Csurka eltávolítása jogilag már lehetséges (Bognár-Grespik-féle per Csurka ellen).

„A MIÉP alapszabályában meghatározott cél nem… a Csurka család meggazdagodásának a szolgálata, hanem „…a magyar nemzet érdekeinek szolgálata, gazdasági felemelkedésének előmozdítása, erkölcsi értékeinek fejlesztése". Csurka István és élettársa… éppen ennek ellenére munkálkodik" (idézet Szabó Lukács volt országgyűlési képviselőtől).

Csurka István a „nagy hazafi és erkölcsprédikátor" családjának milliárdjai miben különböznek erkölcsileg az MSZP+SZDSZ nómenklatúra vagy a FIDESZ egyes vezetőinek a milliárdjaitól? Mi a forrása pl. a „csiga" tv adása szerinti 4.5 milliárdnak?

Ebből a könyvből azt is megtudhatjuk, hogy Csurka István ellen 1998 óta perek vannak folyamatban. Mégpedig túlnyomórészt igen súlyos köztörvényes bűnügyek miatt. A címlapon ilyenek olvashatók: zsarolás, csalás, sikkasztás,…, okirathamisítás,…, hűtlen kezelés stb. Ha pedig Szabó Lukács nem mondott igazat, akkor miért nincs ellene per?

Újabb kérdés: Hol a MIÉP-székház vagy az ára? Tudomásom szerint a székház árát az állam a törvényeknek megfelelően odaadta a MIÉP-nek. De a székháznak nyoma sincs.

Mindemellett elgondolkoztató az, hogy minderről az emberek többsége nem tud szinte semmit, mert a szociálliberális média(!) sem tartja fontosnak Csurka István valóságos arcának a bemutatását. Hát hogyne: egy zsarolható, „fogott ember" a biztosítéka annak, hogy a MIÉP valójában erőtlen, „gőzlevezető" látszatpárt legyen. Egy olyan párt, amelyiket meg lehet vádolni mindenféle „szélsőségességgel", de amelyiket valakik a nemzetellenes oldalról mégis fenntartanak. Mégpedig egyrészt azért, mert Csurka alatt ez a párt garantáltan erőtlen, másrészt azért, mert így is igazolhatják, hogy nálunk demokrácia van, hiszen nálunk „szélsőséges" szervezetek is hallathatják a szavukat…

Tapasztalataink szerint a valódi ellenfeleiket a szociálliberálisok nem szokták kímélni. Vajon miért kímélték Csurkát? Nagyon kilóg a lóláb…

Bizony, bizony Csurka István nem azt teszi, amit mond és ír. És ami még fájóbb: még mindig az orránál fogva vezeti ez az ember a nemzet leghazafiasabb, legértékesebb rétegének egy részét. Sátáni átverés ez.

És ezt nagyon nehéz sokaknak elfogadni. Tapasztalom, hogy sokan egyszerűen nem akarják a csalást elhinni, nem akarnak beletörődni abba, hogy meztelen a király, hogy a bálványuk ledőlt…

Sajnos pedig arról van szó, hogy nemcsak az szemérmetlen hazugság, hogy az MSZP egy szocialista párt, és nemcsak az szemérmetlen hazugság, hogy az ún. liberalizmus a magyarok, a magyar nemzet érdekében is van, és nemcsak az szemérmetlen hazugság, hogy a választások tiszták. Hanem az is egy hatalmas átverés, hogy a gyakorlati csurkizmus tényleg az, aminek hirdeti magát a Magyar Fórumban és az utcákon és a tereken. Mert Csurka István valójában nem azt teszi, amit mond és ír. Csurka és pártja ma egyértelműen kerékkötője a nemzeti radikalizmus kormányra kerülésének.

Ugyanakkor a fentiek mind-mind az „elvtársi örökség" részei.

Az itt elmondottaknak nem mond ellent az a véleményem, hogy a MIÉP vezetési hibái mellett otromba választási csalás is meghatározó volt a MIÉP kiesésében. Mégpedig a FIDESZ és az MSZP+SZDSZ együttes csalása. Büszkék is voltak a MIÉP kiesésére (Pokorny, Horn és társai). Ugyanakkor elgondolkodtató, hogy Csurka erre a csalásra is sajátos módon reagált. Igaz a Fidesz is lapított a saját csalásos megverettetésével kapcsolatban. Vajon miért?

Egyesek szerint szükség van a csurkista MIÉP-re is, mert így legalább a szélsőbaloldal kedvére kigyűlölködheti magát a csurkistákon. Nos igen, de mi lesz az így elveszett szavazatokkal?

Csurka-mentes nemzeti radikális politizálást! Hogy nem szép dolog a „döglött oroszlánba" belerúgni? Nos, a helyzet bonyolultabb.

Az 1-2%-ot esetleg megszerző Csurka-MIÉP beteljesítheti a megbízók célját. A nemzeti radikalizmus ellehetetlenítését, formálisra degradált működését. A Csurka-klán által okozott kár ma még bénító hatású. A JOBBIKkal való szövetség nem változtat a fentieken. Méltatlan és erőtlen ez a szövetség.

Meggyőződésem, hogy ha nem a tisztázatlan múltú és jelenű Csurka I., Torgyán J., Ghiczy Gy., Antall J., Dávid I. stb. vezette volna a kis nemzeti pártokat, hanem egy erős, egységes, nemzeti radikális párt jöhetett volna 1990-ben létre, akkor ma akár 8-900 ezer szavazót (kb. 15%) maga mögött tudó, viszonylag nagy nemzeti radikális pártunk is lehetne. De hát az MSZMP hálózata erősebb volt…

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Viszont egy hiteles nemzeti radikális tömörülés a közeljövőben is számíthatna ennyi szavazatra. Különösen akkor, amikor majd a média által elkábított tömegek a saját kárukon végre felismerik az EU és a nemzetközi globalista pénzügyi hatalom igazi természetét, az ő nyomorukat is okozó lényegét.

Ezt a szövetséget persze az összes mai, tulajdonképpen egygyökerű és egymáshoz hasonlóan politizáló parlamenti párt, az MSZP-től a FIDESZ-ig, igyekszik megakadályozni.

Nézzük most az ún. „nemzeti oldalt". Az MDF-ről már nem érdemes írni, az már nem tartozik ide sem. A liberális gyökerű, álmagyar FIDESZ elsajátította ugyan a nemzeti jelszavaink jó részét, de nem hajtotta végre a tényleges rendszerváltást, és a nemzeti sorskérdésekben az MSZP+SZDSZ-szel együtt szavaz…

És a gazdaságban és a pénzvilágban is összenőtt, ami összetartozik.

A magyar föld áruba bocsátásának okmányát akkor írta alá 2001-ben a FIDESZ, amikor itthon a magyar föld megvédéséről szónokolt és kábította a vermerandrásos-kokárdás-nemzetipolgáros, naív, nemzeti érzelmű tömegeket.

Ugyancsak elfogadhatatlan a FIDESZ álláspontja az EU-kérdésben is. A FIDESZ szerint ui. nem jók ugyan a feltételek, de be kellett lépnünk. Hát, nem és nem!

A kettős állampolgárság ügyében sem világosan magyarérdekű a FIDESZ politizálása.

És a FIDESZ médiapolitikája egyenesen katasztrofális. És a gyalázatos abortusztörvényt is elfogadták.

És mit tett a FIDESZ a nemkívánatos idegen elemek bevándorlása ellen? És még sorolhatnám…

Nos hát, a FIDESZ sem fog rendszert váltani. Különösen úgy nem, hogy ha ismét vált egyet: vissza a liberális gyökerekhez, a daliás sorosi időkből…

Gondoljunk csak pl. a HÍRTV-nél történtekre: a nemzeti jellegű, illetve a viszonylag radikálisabb hangnem eltávolítására…

Elég volt az egypárti többpártrendszerből! Elég volt az MSZP-SZDSZ-FIDESZ-MDF-nek az ún. Ellenzéki kerekasztal (1989) idejéből származó egygyökerűségéből (és liberálbolsevik ősök 1919 óta)! Elég volt a „hálózati" liberalizmusból !

Elég a titkos háttéralkukon alapuló gusztustalan, négypárti paktumpolitikából!

Én mindezek ellenére úgy látom, hogy van a nemzetünknek olyan tisztakezű, tehetséges, irányításra képes, nemzeti gondolkodású vezető rétege, amelyik a mostani négyarcú, de valójában a lényeges kérdésekben egységesen politizáló parlamenti pártot, illetve azok levitézlett vezetőit oda tudja küldeni, ahová azok valók: a közélet hátsó udvarába.

Ebben a nemzeti vezető rétegben azonban nem játszhatnak szerepet azok, akik 1990 és 1994 között, továbbá 1998 és 2002 között, nem tartották szükségesnek vagy lehetségesnek megtisztítani az országot a most már több mint 5 évtizedes bolsevizmus és az 1990 utáni liberálbolsevizmus mocskától.

A meglévő kis pártokból nemzeti radikális pártszövetségre van szükség. A szétvert MIÉP, Kisgazdapárt, KDNP és az MDF magyarérzelműnek megmaradt volt tagsága adhatná a bázisát egy új, hatékony pártszövetségnek.

Tehetséges, tisztakezű fiatalok és szintén tisztakezű és tiszta múltú, tapasztalt idősebbek együttese ténylegesen végre tudná hajtani a rendszerváltást, mégpedig a magyarok, a magyar nemzet érdekében.

Vezetőink legyenek képesek az alázatra, a lemondásra és az áldozatra is, ha kell. Higygyenek abban, hogy a tisztességes többség a nemzet javát akarja, ezért tisztességes, magyarérdekű és ügyes politizálással tömegeket állíthatnak maguk mellé.

Olyan jövőképet kell mutatniuk az embereknek, hogy mindenki érezhesse: ezért érdemes tenni, dolgozni.

Ködös, vadromantikus álmaink, illúzióink nem lehetnek, de azt elvárhatjuk a jövendőbeli vezetőinktől, hogy ezt a mostani szörnyű, megalázó gyarmati állapotot megszüntetik.

Mi is modern államot akarunk, de magyarérdekű modern nemzetállamot.

Hiszünk magunkban, és hiszünk abban, hogy vannak rátermett és tisztamúltú, tisztakezű vezetőink, és hiszünk egy az őseink földjén felépített modern nemzetállamban, ahol a magyar ismét emelt fővel járhat, és otthon, azaz a saját hazájában érezheti magát.

Ugyanakkor tisztában kell lennünk azzal, hogy „valakik" már nagyon régen kinézték magunknak az országunkat. Ezek a pökhendi betolakodók – akiket mi nem hívtunk ide – soha nem fogják nekünk megbocsátani, hogy mi szeretjük ezt az országot, és azt, hogy itt mi vagyunk itthon. Nos, mi sem fogjuk nekik és az elvtársaiknak megbocsátani az előző 15 esztendőt, meg az azt megelőző 45-öt…

Ez az ország ősi jusson is a miénk.

„Minden magyar felelős minden magyarért"

Szabó Dezső

Még november elején a FRONT segítségével a Kincseinkért Alapítvány segélyszállítmányt vitt árvíz sújtotta testvéreinknek Székelyföldre. Olyan szerencsétlenül járt települést kerestünk, amely kikerült a média látószögéből, ezáltal a csonka országbeli adományok is csak elvétve jutottak el oda. Erdélyi barátaink Siménfalvát, a Székelykeresztúr vonzáskörzetébe tartozó kis falvat ajánlották nekünk, miszerint ott elkél a segítség.

A Magyar Nemzeti Front tagsága és szimpatizánsai által összegyűjtött ruhákkal, tartós élelmiszerekkel, könyvekkel és a Kincseinkért Alapítvány pénzadományával indult útnak egy mikrobusz Erdély felé. A szállítmány miatt meglehetősen idegesek voltunk a határon várható tortúra miatt – mint később megtudtuk egy hasonló szállítmányt 35 órán keresztül tartottak fel a románok. Ám jött a mentő ötlet, amit minden hasonló helyzetbe került honfitársunknak ajánlunk: régi rossz bőröndökbe pakoltuk az adományokat, majd igaz kommunisták módjára kisajátítottunk azokat magunknak, adomány tehát volt-nincs. A határon, miután biztosítottuk a román fináncokat, hogy kizárólag személyes csomagjaink vannak – soknak tűnhet, de hosszabb ideig maradunk – percek alatt átértünk. Erdélyben aztán a friss levegő hatására levedlettük kommunista voltunkat, a sok kisajátított adományt pedig Jakab Imolának, a siménfalvi református lelkésznek adjuk át.

Elmondhatatlan a pusztítás, amit láttunk. A dühöngő árvíz miatt a kis település több száz éves református temploma és számos családi ház súlyosan megrongálódott. Az ár váratlanul érte az embereket, sajnos halálos áldozata is volt a lezúduló víznek, némely kisgyermek ma is elsírja magát eső idején...

A Siménfalviak köszönik mindenkinek, aki segített, hogy nemcsak lélekben voltak mellettük, hanem adományukkal hozzájárultak, hogy könnyebben talpraálhassanak és újrakezdhessék felépíteni azt, amit elveszítettek.

Hazaérkeztünk után egy internetes hír háborított fel minket: a siménfalvi kultúrotthonba lerakott segélycsomagokat 11 cigány férfi dézsmálta meg.

Dévai

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 18.

A gyötrés egyik módja – az „átszivattyúztatás”...

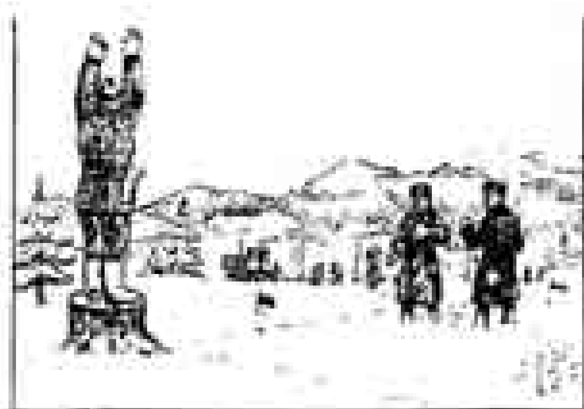
Az elítéltet az őrzött övezeten kívülre vezették és arra kényszerítették, hogy halálfélelem közepette az egyik lékből vödörrel vizet merjen, és egy másik 15-20 méterre lévő lékbe öntse azt. „Dupla átszivattyúzás”-kor a lékből kellett vizet merni, majd oda visszaönteni, a második merítés után a vizet a vödörben a másik lékhez kellett vinni és abba beleönteni.

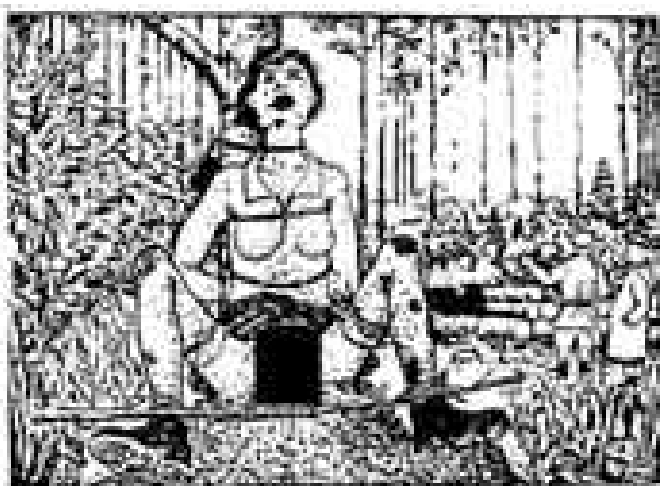
Az engedetlenségért járó egyik büntetés – a „napra szavazás” vagy „mancsszárítás” volt...

– Parancsnok, bocsáss meg! A jó Istenre kérlek! Elfáradt a kezem...

– Ha leengedi a kezét, engedj bele egy sorozatot! Szökési kísérletnek vesszük...

(Néha „keresztes szavazásra” állították az elítéltet, vagyis a kezét oldalt, vállmagasságban kellett tartania, máskor „kócsag”-ként egy lábon kellett állnia, ahogy az őrség szeszélye megkívánta.)

A Gulag némelyik megszállottja a személyi kultusz kedvéért a „nép ellensége” nőket „fegyelemsértésért” hangyabolyokra ültette...

Azokat a fiatal nőket, akik megtagadták, hogy a Gulag hóhérainak szeretői legyenek, hangyabolyra ültették, fához kötözték a „szúnyogoknak és hangyáknak”. Előfordult, hogy a nők hüvelyébe lyukas közepű növényszárat vagy fűzfakéregből tekert csövet dugtak, hogy a hangyák bemászhassanak, a lábukat pedig szétfeszítették. A hóhéroknak ebben az elítélt tolvaj nők is gyakran segítőtársai voltak...

A rend megszegéséért a lágerben gyakran használták büntetőeszközként a „bogarakat”, szúnyogokat, férgeket...

Az ellenszegülő „nép ellenségeit” („ruhát le” kiáltással) az őrzött övezeten kívülre vezették (a helyet zászlók, fába vésések jelölték), ahol a sorsuk az őrszemélyzettől függött. Máskor köztörvényesekkel vetkőztették le, majd fához kötözték őket. Néhány óra múlva az elítélt sok vért vesztett, s a teste feldagadt, és gyakran a halál is beállt...

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev, www.gulag.hu, következő számunkban folytatjuk

következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Hidegvérrel 13.

A per fővádlottjai valamennyien hithű kommunisták voltak. Szirmai Ottó vallomásait olvasva nem lehet szabadulni attól a párhuzamtól, melyet Koestler „Sötétség délben" című könyvének tragikus sorsú hősével mutat. Elégedett annak a rendszernek az embertelenségével és törvénytelenségével, mely őt létrehozta és magasba emelte és „Kegyelmi kérvényében" már annyira összezsugorodott lelkileg, hogy még sztálinizmuskritikáját is visszavonta. Angyal István kétszeres sztahanovista, következetes baloldali. Tagja volt a Petőfi-körnek, Eörsi István és Gáli József közeli barátja a forradalom alatt. 1956. november 16-án vették előzetes letartóztatásba és annak ellenére, hogy a hatóság pontosan tudta, hogy a Tűzoltó utcai forradalmárok egyik parancsnoka, kezdetben csak izgatás címén emeltek vádat ellene. Dr. Jobbágyi Gábor szerint véletlenül tartóztatták le, mert kezdetben a legnagyobb színtereken is menteni akarták Kádár Jánoshoz való közeli kapcsolata és nyíltan baloldali elkötelezettsége miatt. A Péterfy Sándor utcai ellenállásban is csak egy hétig vett részt a forradalom leverése után. Hogy utána miért kellett mindenáron szabadulni tőle, azt a kutatóknak kell kideríteniük. Történészek részéről már többször elhangzott, hogy a szovjet vezetés Kádár Jánosnak szabad kezet adott, a „szigorú külső kényszerítettség", – hogy Jobbágyi Gábor büntetőjogi terminusával éljünk, – csak a deportálásokra vonatkozott. Október 23-án Angyal István együtt vonult fel Csurka Istvánnal, Horváth Gyula színésszel, Gáli Józseffel és Csongovai Per Olaffal. Október 26-án pedig-mielőtt a Tűzoltó utcába kávét és élelmet vitt volna – Csurka Istvánnal forradalmi újságot terjesztett. Az újságokat az „Oroszlánbarlangban" nyomtatták. Így hívták a Péterfy Sándor utcai kórház forradalmi erődítményét. Apró orvosi szobák menedékében, folyosók zegzugaibanmialatt szakadatlanul hozták az utcai sebesülteket, – katlanként pulzált az élet: stencilezett lapokon nyomtatták ki Obersovszky Gyula „Élünk" című forradalmi lapját, és röpcédulákat sokszorosítottak. „Élünk! Mégis Élünk!" – írta az újság nyitószáma. „Összeszorított fogakkal, meggyötörve és megalázva: élünk. A magyar főváros utcáin orosz páncélosok dübörögnek. Felverik az éjszakák csendjét és belehasítanak a magyar nép önérzetébe." Itt, a Péterfy Sándor utcában nyomtatták ki azt a kevesek által ismert Kiáltványt is, melyet az ügyaktákhoz csatoltak bizonyítékként, s amit a Magyar Ifjúság Forradalmi Bizottságának tagjai és a Honvéd alakulatok forradalmi küldöttei közösen fogalmaztak. A felhívást 22-en írták alá, köztük Maléter Pál, Kopácsi Sándor, Király Béla és Szirmai Ottó is. Követelték benne a Varsói Szerződés felmondását, az ÁVH felszámolását, a szovjet csapatok kivonását az országból és az uránérclelőhelyek katonai birtokbavételét. Biztosították a magyar nemzetet arról, hogy minden belső és külső ellenséggel szemben, mely hazánk földjére lép és függetlenségünkre tör, fegyveres ellenállást tanúsítanak. Szirmai Ottó is olyan elkeseredést érzett a szovjet tankok láttán, hogy az „Élünk" terjesztése mellett még a szerkesztésben is részt vett.

Október 28-án Angyal István már arról tárgyalt Kádár Jánossal a Parlamentben, hogy a párt álljon a forradalom élére és a szovjet csapatokat vonják ki. Társaival megígérte Kádárnak és csahos kiskutyáinak (Münnich Ferencnek, Apró Antalnak, Hont Ferencnek és Erdei Ferencnek), hogy hűségük bizonyítékaként őrséget adnak az országos pártszékház elé.

A periratokból kiderül, hogy a Tűzoltó utcaiaknál egy szovjet felderítőtiszt, bizonyos Vaszil is működött, aki már november 2-án este bejelentette, hogy a szovjet csapatok 24 órán belül támadni fognak. Amikor ezt a hírt Angyal István Nagy Imrének jelenteni akarta, nem jutott el hozzá. Szárazan kopognak és hullnak alá az ilyen rövid tőmondatok Jobbágyi Gábor könyvében, és megrökönyödve várjuk a folytatást, hogyan, miért történhetett így, hogy lehet? Mint a gyermek, akit váratlanul szájba vertek, megdöbben az ember, s még sírni se tud, mert késik a reakcióidő. De hát Jobbágyi Gábor büntetőjogász, nem történész. Ő büntetőjogi szempontból nézte át a könyvtárnyi aktákat, hogy a kirakatpereken kívüli koncepciós perekről is megtudhassunk valamit. Az is enyhén szólva talány, hogy ha Angyal Istvánnál a röpiratterjesztés izgatásnak minősült, Csurka Istvánt miért nem darálta be ugyanez az ördögi gépezet?

November 7-én a Tűzoltó-utcai csoport a magyar lyukas zászló mellé kitűzte a vörös zászlót is, mert Angyal István vallomása szerint nemcsak az 1848-as és 1919-es magyar forradalmárok utódainak érezték magukat, de az 1917-es orosz forradalmárokénak is (Nagy Imre valószínűleg még a Romanov család kivégzését is végignézte) „Azt hittük, tűzszünet lesz. Ugyanúgy, sőt még nagyobb erővel támadtak ellenünk. Kommunisták lőttek a kommunistákra!" – mondja Angyal István kihallgatásán. Az az Angyal István, akinek „tiszta kommunizmusa" valószínűleg soha, semmilyen baloldali irányzatnak nem lehetett volna elfogadható. Ezt Jobbágyi Gábor is alátámasztja egy vallomásából vett részlettel: „Mindkét irányzat célja egy és ugyanaz: a forradalom vérbe fojtása, a zűrzavar növelése, terror és kényuralom bevezetése miniszteri székek megszerzéséért vagy megőrzéséért. Piros László, Gerő Ernő, Farkas vagy Rákosi, Horthy vagy bármelyik nyugatnémet hadianyaggyáros a népnek egyet jelent: rabságot, terrort, kizsákmányolást és nemzeti elnyomást." Angyal István vakon hitte: Kádár más lesz. Meg is kapta „jutalmát" ezért a naivitásért. Izgatás helyett 58 január elsejére már a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés büntette miatt kell felelnie a dr. Tutsek féle vérbíróság előtt. A vádiratban egy szó sincs Kádárral való többszöri találkozásáról és kapcsolatáról. Széll Sándor, egyetemi tanársegéd ügye, külön szálon indult. Ő mint diákküldöttségi tag járt október 26-án Nagy Imrénél, részt vett az Értelmiségi Forradalmi Bizottság Művész -klubbéli megalakulásán, a Nőtüntetés szervezésében, az Élünk szerkesztésében és ráadásul Obersovszky Gyula letartóztatása után továbbra is ki akarta adni a lapot, hogy elterelje róla a figyelmet. A három fővádlott melletti tizenegy gyanúsítottnak nem tulajdonítottak nagy szerepet a perben. Február 4-én kezdték meg a tárgyalást. Az ügyet gyorsított népbírósági eljárásban folytatták le, s államérdekre való tekintettel zárt tárgyalást és közlési tilalmat rendeltek el. A bíróságot egyáltalán nem befolyásolta a nyomozati anyag: 1958. április 18-án Szirmai Ottót és Angyal Istvánt egy 118 oldalas ítélet kíséretében halálra ítélték. Széll Sándor életfogytiglani börtönbüntetést kapott. Az ő nyomozati anyagának érdekessége, hogy ügyében kihallgatták Tóth Ilonát is. Azt a törékeny, angyalarcú medikát, akinek Jobbágyi Gábor egy külön kötettel állított emléket. „Néma talp" címmel, s akiről már a jövő évi számban fogunk megemlékezni.

Az „Ez itt a vértanúk vére" című könyv pereinek ismertetése Szirmai Ottóék koncepciós perével befejeződött. Az évszázad legnagyobb gyilkosa, Kádár János szelleme pedig sokakban a múlt század legnagyobb történelmi alakjának imázsával él tovább. Nosztalgikusan gondolnak erre a senkiházi cipészsegédre, Csermanek Jánosra, pedig legtöbbjük még az eredeti nevét sem ismeri. Ne legyenek illúzióink, mert minden illúzió gyengíti a gyógyulást. A lakosság 60%-a reálpolitikusnak tartja Kádárt és úgy véli, jobb volt a régi időkben élni. Nekem pedig nagyon rossz érzés, hogy ilyen emberek a „honfitársaim". Ezért azzal a kívánsággal búcsúznék az Óévtől, hogy legyen meg az ő akaratuk. Építsünk nekik Patyomkin falvakat, költözzenek – be oda, maradjanak a múltban. Járjanak Trabanttal, egyenek Szaratovhűtőből lecsókolbászt, közben hallgassanak „Szabad Nép" félórákat és ebben a vidám barakkban észre se vegyék, ha Gyurcsány elvtárs olykor Pobjedát küld valakiért. Lehetőleg egymást jelentsék fel és azt a szót, hogy magyar, a szájukra ne merjék venni. S bár e nosztalgiafalvak felépüléséig az ő gondolkodásmódjuk hatalmas ökölcsapás minden jó érzésű ember szívén, azért legalább most már tudjuk, mennyien maradtunk.

Ne keseredjünk el. Jézus tanítványai a kereszténység kezdetén csak tizenketten voltak. Júdás nem számított apostolnak.

Langmár Anikó

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

A Nagy Testvér figyel téged... 3.

Hogyan védekezhetünk a küldeményellenőrzés ellen?

Losonczy V. László könyvében időtálló módszerekről olvashatunk a kellemetlen kiváncsiskodók ellen:

Nos, a legelső jó tanács – minden alkalommal tegyünk feljelentést azoknál a szerveknél, amelyek erre illetékesek, hogy felbontották a csomagunkat, levelünket... Ezzel talán sikerül elvenni a kedvüket a kíváncsiságtól.

Egyszerű, de jól bevált módszer, ha fényérzékeny anyagot helyezünk el a levélben, csomagban, (ne ollóval vágjunk, hanem szakítsuk, a bonyolult tépési felület miatt nehéz lesz pótolni), természetesen úgy, hogy erről a levelezőpartnerünk is tudjon. Vigyázzunk, nehogy nálunk kapjon fényt a film. Ha partnert nem akarunk beavatni a dolgainkba, akkor küldjünk magunknak egy levelet, s abba helyezzük el a fényérzékeny filmet. Amikor megérkezik a levél, hasonlítsuk össze a benne lévő fényérzékeny film tépési felületét azzal a féldarabbal, ami otthon maradt... Használjunk speciális ízű ragasztót, speciális tintájú tollat és jelzéseket. Tanuljunk kriptográfiát.

Meg kell, hogy ismerjük – mégpedig minél alaposabban – a kézbesítő postásunk életét, jellemét és szokásait, s ne sajnáljuk tőle a borravalót, hátha valamit elkottyant...

Így például megelőzhet jük azt, hogy legalizált bizonyítékként – nyilvánosságra kerüljön egy olyan levelünk, ami akkor szakadt el, amikor a kutya megharapta a postást...

Végül – talán a leghasznosabb megoldás, ha soha egyetlenegy olyan sort nem írunk le, ami kompromittáló lehet ránk nézve. Legalábbis küldeményben ne tegyük ezt...

Hogyan deríthetjük fel, hogy működik-e lakóhelyünk közelében "K", vagy "T"-lakás?

(K: konspirációs lakás. T: titkos találkozási lakás)

A legfontosabb az, hogy alaposan ismerjük meg szomszédainkat, tudjuk róluk, hogy hol dolgoznak, mit csinálnak, mi a kedvenc időtöltésük, mik a nyíltan vallott és rejtett kedvteléseik – egyszóval, tudjunk meg róluk minél többet. Mindezt azonban nem elég csak tőlük megkérdezni, hanem ellenőrizni is kell! Tehát, például ha valaki azt állítja, hogy ő olajmérnök, akkor kérjük el rögvest a munkahelyi telefonszámát is.

Amennyiben az illető vonakodna azt megadni, figyeljünk oda alaposan, hiszen lehet, hogy valójában nem is olajmérnök, s azért van zavarban, mert csődöt mondott a "legendája"! Persze ez is megfelel ellenőrzési módnak, ha azt kérjük tőle, hogy magyarázza el a keton, vagy a formaldehidek képletét, esetleg ismertesse a kőolaj krakkolási eljárásokat... De ne higgyünk neki, ha kifelejti a pakurát a felsorolásból!

Arra sem árt felfigyelnünk, hogy ha valaki túlságosan gyakran próbálja bizonygatni a ház lakóinak, hogy ő valóban az, aminek mondja magát. Az az ember ugyanis, aki valóban űz egyfajta foglalkozást, azt természetesnek veszi és nem bizonygatja.

Legyünk jóban a házmesterrel, adjunk neki mindig busás kapupénzt; szilveszterkor, vagy karácsonykor pedig egy palack italt. Ne hagyjuk ott egy kézlegyintésseI az unatkozó és túlságosan sokat fecsegő nyugdíjasokat, hiszen ők majdnem mindig otthon tartózkodnak, s így sok mindent látnak. Részeges szomszédunkat lepjük meg néha itallal (pénzt ne adjunk neki soha kölcsön).

Figyeljünk arra, ha új lakó költözik a házunkba, vagy ha túlságosan sokáig üres egy lakás. Az ilyen lakás ajtajáról (például a rajta lógó hatósági pecsétről) nem árt időnként egy-egy fotót készíteni, mindig azonos szögből és helyről, majd az előhívott képeket összehasonlítani, hogy tapasztalható-e rajtuk valamilyen elváltozás?

Azonnal érdeklődjünk utána, ha bármi is változott volna a fotókon!

A tapasztalt dolgokat, jelenségeket és a beszélgetések anyagát rögzítsük abban a dossziéban amit otthon nyitottunk. s időnként ne felejtsük el összevetni a tényeket, adatokat.

Folytatjuk. Folytathatjuk?

Dévai

Minden és semmi

Megvan mindened.
Mindent elértél...
rendezetten élsz.
Teljes életet. -
Boldog lehetsz!

De a hazám, a hazám
már nem az enyém!
Magyarországom elveszett!
A cionizmus és a MOSZAD
kezén.......

V. T. J.

Kezed

(kamasz lányomnak)

A kéz, melyet miután megszületett, oly sokszor vizsgáltunk,
Mely, kicsiny volt illatos és arányos,
S, melyet mindenki csókolt
Istenem, de jó volt.

Aztán nem sokára jött a ciróka meg a maróka,
És persze mindenkit megfőzött "Katóka".
A kislapát után,
Először még oly sután
A zsírkréta és egyre gyűlt a ceruza.

Kicsit később még a kezemet szorítja
Mikor először léptünk be az oviba
Ahol aztán hulltak az oroszlán könnyek
De hidd el nekünk sem volt sokkal könnyebb.

Mennyit mászott, homokozott,
De ekkor még csak plasztik babát ringatott.
Azután a biciklinek hála
Bibis lett a két kis párna.

Nemsokára már
Ügyesedik a kicsi mancsa
S a nyeklő-nyakló cipőfűző
Egyre ritkábban fog ki rajta

Aztán hirtelen csak más lett az épület, újak a barátok
Segítség hisz még csak nemrég születtem, de már iskolába járok?
Ettől kezdve egyre nehezebb táskát cipelt szegény
És megesett, hogy puska volt a bibik helyén.

Egyszer csak mit látok a drága kis ujjak nyúlnak,
Karcsúsodnak, finomodnak
S a lehető legrosszabbkor
Beköszönt a serdülőkor.

A valamikori csöpp kis kéz
Már jó ideje nem nyúl felém
De éjszaka, ha hortyognak a hormonok
Pár lopott percet az ernyedt kéztől ellopok
De csak óvatosan, csendesen
Az arcom beletemetem és emlékezem

Reménykedem s bízom abban
Hogy nem tart soká a gének harca
Kislány ne maradjál ily makacs, rideg
Mert lehet,
Mire visszatér a kevés eszed
Már késő,
S az én kezem lesz merev, hideg.

nedudki

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

A hős vértanú

115 éve született Bárdossy László mártír miniszterelnökünk, akit a vérgőzös baloldal ítélt halálra. A népbírósági ítélet – amely kötél általi halálra szólt, s a Nemzeti Főtanács csupán a végrehajtás napján változtatta a kivégzés módját golyó általi halálra – keménységének indokoltságát már annak idején is sokan vitatták, ma ez már egyértelmű bűntett az emberiség ellen. A háború utáni „törvényes" megtorlásokat vizsgálva kitűnik, hogy – például – Ausztriában összesen 32 személyt végeztek ki ilyen indokok alapján, míg Magyarországon 189 embernek lett ez a sorsa.

Tévedések, torz beállítások, a hivatkozott dokumentumok idézésénél szinte elképzelhetetlenül nagy tömegű pongyolaság, nem egy ízben rosszindulatú ferdítések, jogforrásként említett törvényhelyek hatályukat vesztettsége, bírói indulat időnkénti elszabadulása kísérte az eljárást.

Napjainkban ismét kísért a múlt, hasonló tortúra előtt állnak azok a magyarok, akik ki merik mondani gondolataikat.

Bárdossy Lászlót 1946. január 10-én végezték ki, a Gede Testvérek álltak reprint kiadott könyvből idézzük meg annak körülményeit. (Fiala-Marschalkó, Vádló bitófák)

„A kivégzőosztag késve érkezett – írja, „Ítél a történelem" című riportsorozatában Oláh György, aki Bárdossy Lászlóné által külföldre mentett jegyzőkönyvek és személyes feljegyzések alapján állította össze a Bárdossy-per drámai történetét – nem katonákból állott, mint előre mondották, hanem egy fegyelmezetlenül csörtető, zajos fogházőr csoport vonult fel. A késedelem nem tűnt fel nekik, de a város már aznap megtudta az okát. A kormány katonaságot rendelt ki az egyik laktanyából a kivégzésre. A kirendelt katonai osztag parancsnoka, egy fiatal hadnagy, csak hajnalban tudta meg, hova szól a parancs. – Erre nem vállalkozom – jelentette ki.

Sokáig folyt a vita, hogy honnan szerezzenek hóhérokat. Végül is az önként jelentkező új fogházőrökre esett a választás.

A dermedten ébredő város tudta, ma végzik ki Bárdossyt. Ősz óta azonban sokat változott a világ. A vetkőztetések, a zárt kocsikon szaladgáló NKVD tevékenykedés dermedtebbé tette a lelkeket. Csak a templomok teltek meg imádkozó emberekkel. Az ostrom után, romok között, az idegen megszállás alatt élő, sokat szenvedett városban ez is nagy színvallás volt.

A kivégzőosztaggal érkezett polgári hivatalnokok odaléptek Bárdossyhoz:

– Menjünk, kérem!

A Markó utcai fogház udvarán lejátszódott kivégzésekről sokat írtak már. Tudunk emberi bestiákról, körúti divatdámákról, kik heteken át minden alkalommal kiharcolták maguknak a belépőt és a rongyokban fázó főváros telén remek prémbundákkal, ékszeresen tolakodtak az első sorba, hogy vért láthassanak s vérző holttesteket.

Bárdossy – folytatja a tudósítás – a szokottnál is büszkébben emelte fel a fejét, mikor a várakozók elvtársi utasításra gyalázkodni, pfujozni kezdtek: – Pfuj! Tömeggyilkos! Uszító! – ilyeneket kiáltoztak. (Vajon nem Himler Márton kiáltotta ezt?)

Nem csodálkozhatnánk, – írja tovább a Magyarok Útja – ha egyszer majd odahaza egy megrendült néző feljegyzéseire akadhatnánk, aki e pillanatokról azt írta be saját naplójába: „Bárdossy sápadtsága világított és haja körül is szokatlanul világítani kezdett az ezüstfény."

Az ítélet felolvasása után megkérdezték, kívánja-e, hogy a szemét bekössék. Intett, hogy nem. Nem köttette hátra kezét, nem is kulcsolta össze görcsösen. Ajakrándulás nélkül állott, a pátertől elbúcsúzva, a kivégző szakasz elé. Mikor azok, a fegyvert felemelték, a nézőközönségből megszólalt egy hisztérikus hang:

– A papot is! A papot is!

Több rekedt hang csatlakozott hozzá, hogy a papot is agyon kell lőni. A Kis Újság, a kisgazdapárt lapja azt írta: sápadt volt, de bátran halt meg. A szocialista és kommunista újságok egyszerre kezdték okádni a gyalázat lángját a halottra. Az ország népe már ebből megtudhatta, hogy a sortűz pillanatában valami rendkívüli történt.

Bárdossyné egyik rokona, aki nem kapott belépőjegyet, a fogházkapu körül ólálkodott. Ő beszélte el először, micsoda őrjöngő felháborodással áradtak ki a hatósági emberek, ügyész, kommunista pártmegbízottak, a szavalókórus söpredéke. Rettentő lealázó sérelem ült az arcukon. Fel kellett volna akasztani! Nem így kellett volna végezni vele! – kiáltozták.

Mert Bárdossy, mikor ott állott a nézőközönséggel szemben, bekötetlen szemmel, fölemelt fővel várva a golyókat, a sortűz elcsattanása előtt fél pillanattal magasra emelte két kezét és csengő hangon, érthetően kiáltotta, hogy a zárt udvarfalak között is visszhangozzék és mindenki meghallhassa:

– Uram, szabadítsd meg az országot ezektől a banditáktól!

És Bárdossy haláláról fennmaradt még egy hiteles dokumentum. Vitéz Endre Lászlónak a családjához írott naplószerű levele, amelyben a szintén halálraítélt Endre László leírta Bárdossy László kivégzését. „Bátran és férfiasan halt meg. Nem engedte, hogy vezessék a vesztőhelyre, és hogy bekössük a szemét. Mielőtt a sortűz eldördült azt mondta: „Mentse meg az Úristen Magyarországot ezektől a banditáktól. A banditák ott álltak körülötte s mikor Bárdossy elbukott, meg akarták rugdosni a holttestet. A fegyőrök beavatkozása mentette csak meg ettől. Behallatszott a cellánkba az elvonuló közönség diskurálása. Zsilinszkyt nem engedték beszélni, háborogtak.

Batthyány Lajos után 97 év után a második magyar miniszterelnök is bevonult a nemzet vértanúinak sorába. A mai sétánál már hiányzott kedves, mosolygós arca. Idelent űr támadt utána, de mártírhalála épületkő az új Magyarország feltámadásához, felépítéséhez. Minél többen leszünk, annál biztosabb lesz az új épület. Egy perces néma felállással áldoztunk cellánkban emlékének."

Bárdossy tragédiája fölött azután megszólal végül a volt népügyész, dr. Sulyok Dezső is, aki Magyar tragédia című filoszemita beállítottságú könyvében ezeket írja a Bárdossy-perről: „Az ügy vezetése abban a mederben ment, mintha Magyarország történelme 1919-től kezdve egyetlen kolosszális bűncselekményből állott volna, melynek tettese a magyar nép, áldozata pedig a zsidó nemzeti kisebbség volt. A kormány tapintatlansága folytán Bárdossy ügyében zsidó volt a tanács elnöke, az ügyész és a népbírák túlnyomó része. A tárgyalás szellemi színvonala azonban oly alacsony volt, hogy Bárdossy fölénye magasan kiemelkedett bírái és vádlói felett. Az ügy erkölcsi győztese határozottan ő maradt. ...A közönségben az a meggyőződés alakult ki, hogy 1919 tért vissza; most megint a zsidók ölik a nemzsidókat."

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Magyarverés 16.

Újabb magyarellenes "incidens" történt egy temerini kávézóban. A rendőrség azonnal eloállította a bűneset tetteseit, és bűnvádi feljelentést tesz ellenük.

Az újvidéki rendorség szerint vasárnap egy 24 éves boldogasszonyfalvai férfi a temerini Evergreen kávézóban molesztált egy 16 éves lányt, védelmére siető bátyját üvegpalackkal, majd ököllel többször is megütötte. A pincérek kidobták az utcára a támadót és egyik társát.

Kevéssel később a két szerb behatolt a vendéglőbe, rongálni kezdte a berendezést, egyikük késsel fenyegette a pincéreket, másikuk sértegette, magyarságukért szidalmazta a magyar vendégeket.

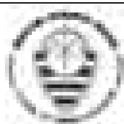
Koncert ajánló

DECEMBER 28.
EGÉSZSÉGES FEJBŐR: Oázis Klub (volt Árkádia mulató)
DECEMBER 30.
OI-KOR: Geronimo Motoros Pub
ROMANTIKUS ERŐSZAK: Zalakaros
DECEMBER 31.
ROMANTIKUS ERŐSZAK: Magyarok Háza

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.
Előfizethető rózsaszín csekken a 2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.
Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.
Éves előfizetés: 4000 Ft.
Féléves előfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-20-494-4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Terjesztőket keresünk, hogy a lap minél több magyarhoz eljuthasson. Jelentkezőket a 06 20 579 09 46-os telefonszámon várunk.

A Magyar Nemzeti Front új, átmeneti levelezési címe:

2120 Dunakeszi, Bocskai utca 12.
Telefon: (06 1) 386 4820
honlapcím: www.nemzetifront.hu
Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a info@nemzetifront.hu címen.

Józsi bácsi Budapesten

Józsi bácsi 1952-ben felutazik Budapestre, és mivel legutóbb csak a háború előtt járt ott, nehezen tud eligazodni az új utcanevekkel. Meg is kérdez egy járókelőt:

– Tessék mondani, merre van a Horthy Miklós utca?

– Hű, bácsikám, ne mondjon ilyet, mert ha meghallják, rögtön elviszik! Már nincs Horthy utca, Lenin utca van helyette.

Az öreg tovább mászkál, de csak nem tud eligazodni. Ismét megkérdez egy járókelőt:

– Tessék mondani, merre van a Mussolini tér?

– Megbolondult maga, bátyám! Ilyet ki ne mondjon máskor, mert megütheti a bokáját! Nincs már Mussolini tér, csak Moszkva tér.

Az öreg nagyon el van keseredve, de megy tovább. Ismét megkérdez egy járókelőt.

– Tessék mondani, merre van a Hitler utca?

– Maradjon csendben, öreg, mert baj lesz! Hát hol él maga? Nincs már rég Hitler utca, Vörös Hadsereg utca van.

Szegény Józsi bácsi nagyon elkenődik, és bánatában leül a Duna partján a lépcsőre. Ahogy ott búslakodik, arra megy egy rendőr és megkérdezni:

– Mit csinál itt, bácsikám?

– Nézem a Volgát! – feleli az öreg.

Kerecsen sólyom

Kerecsen sólyom mondj mesét,
Máriáét és Jézusét,
meséld el, hogy a villanydróton a verebek
összebújnak, mint Hozsannában a hangjegyek
s nézik, ahogy az angyal táncol, ég szitál
pelyhekkel táncol, kemencegádor muzsikál.

S a királyok Napkeletről kisjézushoz mennek
s tömjénükhöz juhocskáról csengettyűt is csennek
s a szegények kiskirálya felnevet e csínytől
és egy angyalsuhogással kacagás száll kintről.

Kerecsen sólyom repülj s mondd el mindenkinek
a Betlehemet s hogy ő értünk született
s egy szép imával kisjézusról kerecsen sólyom vedd el
szíveinkről a rettenetet a fájdalmat és a fegyvert.

Langmár Anikó

A lap régebbi számai megrendelhetők a szerkesztőség címén

Önkénteseket várunk a Frontra!

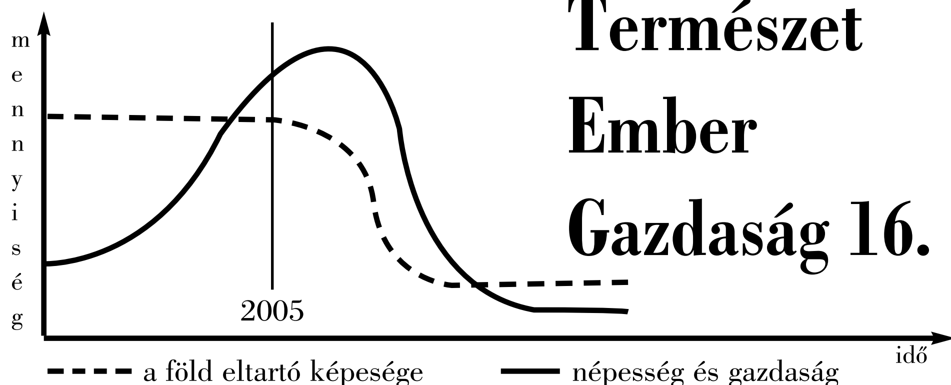
Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

IMPRESSZUM
Kiadja és a kiadásért felel: Szkíta Műhely
Főszerkesztő: Szabó Tamás
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: H.A.ZS. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–20–494–4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 16.

„A legnagyobb erőforrás az oktatás. A több oktatás csak akkor segíthet rajtunk, ha több bölcsesség születik belőle.”
(E. F. Schumacher)

Az oktatás a társadalmi lét alapja a világ bármely pontján. Az együttgondolkodásra képtelen emberek tömege nem alkothat társadalmat, sokkal inkább fogyasztói masszát, mely a globalizáció alappillére. New Orleans példáján láthattuk mikét esett darabjaira a világ egyik legfejlettebb(?) úgymond társadalma. A jóléti külcsín mögött az emberek alkotta közösség megszűnt társadalom lenni. Az emberiség jelen helyzetében csak akkor van esély a megmaradásra, ha erős társadalmakat hoznak létre, az oktatás és gondolkodás rendszerét más eszmékre építik fel. Nem kívánok kitérni a részproblémákra, miként teszik tönkre a jól bevált oktatási rendszereket világszerte, hiszen tanúi lehetünk nap mint-nap, továbbá azzal sem, miképpen szoktatják rá fiataljainkat a diákhitel felvételére – eléggé el nem ítélhető módon – kikényszerítve a vég nélküli eladósodás állapotát. A részletek kezelése a rendszer alapvető hibáira nem hozhat megoldást, a rendszer egészét kell vizsgálat alá venni.

A mai, materiális fogyasztást favorizáló, hagyományosan költség-haszon számításra beállt gondolkodásunkból fakadóan mondhatjuk; az oktatás célja a jó szakemberképzés. Mit mond erről Schumacher? „A természet- és műszaki tudományok szakértelmet adnak, de a szakértelem önmagában semmi, cél nélküli eszköz, puszta lehetőség, befejezetlen mondat. A szakértelem ugyanúgy nem kultúra, ahogyan a zongora nem zene. Segíthet-e az oktatás abban hogy befejezzük a mondatot…?” Az oktatás lényege az étékek közvetítése, a belénk ívódott elavult eszmék kicserélése, hiszen az eszmék nem a gondolkodásunk termékei, hanem eszközei. Igazolt tényként fogadják el általában a filozófusok, hogy ha egy gondolkodásunkat alapvetően meghatározó eszmétől elszakadunk, azt nagyon gyorsan pótolni kell egy magasabb rendű eszmével, ellenkező esetben sokkal alacsonyabb rendűek foglalják el helyét. Ilyenkor jönnek az alantas politikai eszmék, melyekről úgy érezzük, egyszerűségüknél fogva megvilágítják előttünk, és érthetővé teszik számunkra a világot. Ilyen kóbor eszme a permanens növekedés hajszoltatása véges környezetben. Inkább elfogadjuk és aláássuk unokáink létalapját, minthogy lemondjunk a legkisebb kényelemről is. Ha visszafogjuk a termelést, elveszíted munkahelyedet! Elhiszed, hiszen más alternatívát nem kínálnak helyette. Mi az érték, azt a média határozza meg, mely tudatosan igyekszik alacsony rendű eszmékkel való manipulációra. Az értékeszmék közvetítése elsőrendű feladata az oktatásnak, hiszen a megszerzett tudományos ismeretet, szakértelmet építően és bölcsen, csakis megfelelő értékítélet birtokában lehet felhasználni. Mi vár ránk, ha a génmanipuláció eredményeinek felhasználásáról rossz értékrendszerrel bíró szakemberek dönthetnek majd?! Gondolkodásunk középpontját a metafizikának és az etikának kell alkotnia. A létszintek megértése és elfogadása fontos. Valóság, tárgyszint és metaszint. A tárgyszinten gondolkodunk, cselekszünk, beszélünk a valóságról. A metaszint a tárgyszintre irányuló gondolkodás, azaz a gondolkodásról való gondolkodás. A XIX. szd. relativizmusa, az abszolútumok teljes elvetését hirdette, a pozitivizmus, mely a természettudományok mindenfelettiségén, az objektív tudás teljes tagadásán alapul, olyan mértékben beásta magát tudatunkba, hogy a világnak csak azon részéről gondolkodunk, amit a jelenlegi tudásunkkal képesek vagyunk lefedi. Csak a metaszintű gondolkodás képes a világ teljes egészére vonatkoztatva tisztázni alapvető meggyőződéseinket. A hagyományos közgazdaságtan alapvetően pozitivista szemléletű, szemben az alternatív közgazdaságtannal, melynek alapja a metaökonómiai gondolkodás, a gazdálkodás teljes rendszerének vizsgálata, az ökoszisztémák, gazdálkodó szervezetek és az ember erős kölcsönhatásának figyelembe vételével.

„Tiszteld otthonodat a földet, melyen élsz, hogy maradékaid is hosszú életet élhessenek rajta.” – írja Vass Albert 1940-ben a „Jönnek” c. kisregényében. Milyen egyszerű ez a mondat, és mennyi feladata van az oktatásnak, hogy mindannyian magunkénak érezhessük és jól megértsük e néhány szó igazi jelentését!

Rózsás Zoltán

Helyreigazítás helyett

Kedves Barátom!

A napokban telefonon beszéltünk egymással, és nehezményezted egy-két megnyilvánulásomat az október 23-ai beszédemmel kapcsolatos meghurcolásommal kapcsolatban. Nem szokásom mentségeket keresni, belátom hibáztam.

Egyrészt, nem kellett volna meggondolatlanul mindenféle kommunista szennylapoknak nyilatkoznom – hiú ábránd volt csupán, hogy ezáltal megjeleníthetem az én álláspontomat is.

Másrészt, óvakodnom kell azoktól a helyzetektől, amikor zaklatott lelki állapotban próbálnak interjúkat kicsikarni belőlem. Ilyen helyzetekben az ironikus hangvétel, amit előszeretettel használok, visszájára sülhet el.

Számos tanulsággal szolgált számomra az elmúlt időszak, legfőbb „élményem” az volt, hogy bőrömön éreztem a központilag irányított média hatalmát.

Megbánni, a fent említetteken kívül nem bántam meg semmit, tehát azt sem, hogy beszédet mondtam a Vér és Becsület Kulturális Egyesület rendezvényén. Valóban, egy interjúban kérdésre válaszolva az jelent meg, hogy ha holnap újabb gyűlést tartanának, azon már nem jelennék meg. Bár a szöveg környezetéből kikövetkeztethető lenne, ahhoz, hogy egyértelmű lehessen válaszom, hiányzik a három lemaradt szó: „mert már betiltották”. Ezt a véleményt a mai napig fenntartom. Ma – még – nem jelennék meg betiltott szervezet gyűlésén, tehát a VBKE rendezvényén sem.

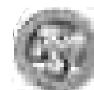
Amennyiben azonban győztesként kerülnek ki a jogi hercehurcából, és az illetékes szervek felülvizsgálják az alapvető emberi értékek ellen hozott döntést, az igazságszolgáltatás valóban az igazságot fogja szolgálni, újra részt vennék a VBKE rendezvényein, ha meghívnak rá.

Remélem, sikerült tisztázni azokat a félreértéseket, melyek zavarhatják barátságunkat és látod, hogy sikeresen vált a bolhából elefánt.

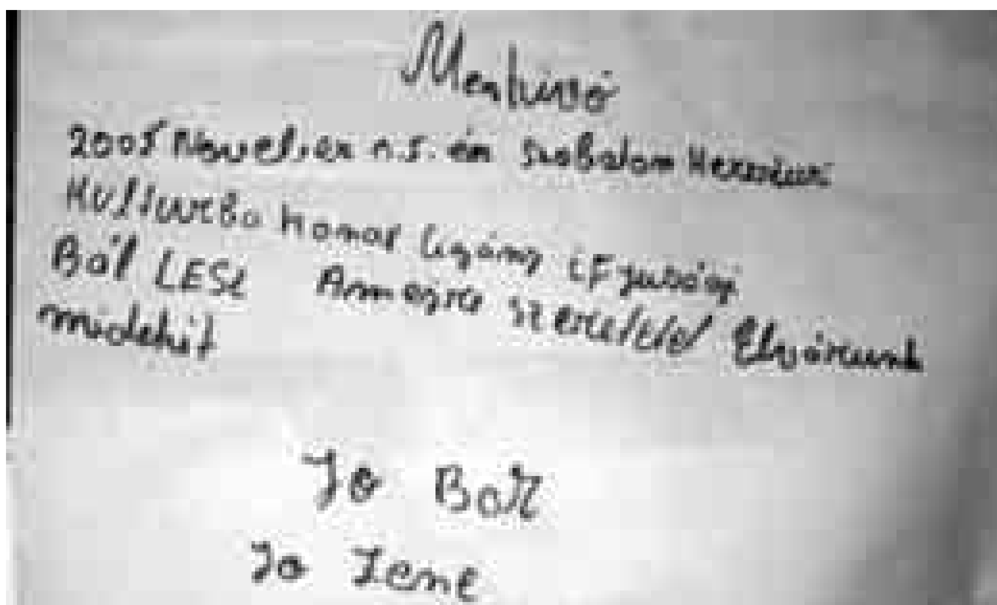
Becsületem a nemzetemhez való hűség, úgy érzem, tetteim ezt igazolják, és ennek szellemében fogok dolgozni a jövőben is.

Kitartást kívánok neked és társaidnak a nehéz munkához, amit felvállaltatok:

Szabó Tamás

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Könyvajánló

Közéleti szereplők írásaiból:

Medgyessy Péter: Öööööö... – Értekezések a választékos beszédről

Nemzeti Fórum alapítói: A Dávid Ibolya Baráti Kör eddigi tevékenysége

Demszky Gábor: Jobb a bickli, mint az autó – A környezetbarát budapesti közlekedés

Schmitt Pál: A mindig széles mosoly titka

Magyar Bálint: Ki az a Petőfi? – Javaslatok a hazai oktatás további színvonalemelésére

Terry Black: Milyen az ideális szülő?

Orbán Viktor: A kaméleoni Fidesz – A cápalátogatástól a polgári értékekig

Konrád György: Hogyan szabadulj meg a sógorodtól?

Juhász Ferenc: A jól felszerelt, modern magyar haderő

Bauer Miklós: A körömletépés tudománya

Csurka István: Gizi, kuss! – Rejtett vágyaim

Lendvai Ildikó: Nem-lesz-gáz-ár-e-me-lés – A szótagolás tanítása kisiskolásoknak

Göncz Árpád: A makogás művészete

Torgyán József: Én csináltam királyt Vikorból – visszaemlékezések

Gyurcsány Ferenc: 2006 – Mert Magyarország többet érdemel

Dávid Ibolya: Kis öltözködés- és kalaptörténet

Fodor Gábor: Elszívok egy füves cigit a fiammal - Gyermeknevelési praktikák

Önéletrajzi írások:

Farkasházy Tivadar: Logopédusnak születtem

Csurka István: Az Örökös Elnök – a síron túl is

Gyurcsány Ferenc: Színészképzőt végeztem

magyaronvedelem.hu Sánta Péter

Politikai elemzés Fekete Pákótól

A közelgő választásokra tekintettel megosztjuk olvasóinkkal az index.hu-n talált telefoninterjú részleteit, amiben a lakodalmas zene tigrise vall politikai nézeteiről:

„Orbán Viktor az eddigi legjobb magyar miniszterelnok, nekem minden tetszik, amit ó csinál: ahogy beszél, ahogy a parlamentben dolgozik, minden." Bár állítása szerint még nem találkozott személyesen a Fidesz elnökével, csak a tévéből figyeli, és szerinte „kibasz*tt jó".

Orbán szerinte „kurvára úgy csinálja, ahogy kell, olyan szinten tartja magát, ahogy azt kell, és ezért tisztelik is az emberek". Majd egy mondatban összefoglalta Orbán Viktor iránti rajongását: „Lehet cigány, de k*rva jól csinálja."

Gyurcsány Ferencet (ahogy ő mondja: Gusányi Ferencet) érdekes módon már sokkal kevésbé kedveli. „Nem szabad futni az Erzsébet hídon egyedül egy miniszterelnoknek" – jelenti ki ellentmondást nem tűrően – „Az orszag vezetoje nem lehet ilyen laza. Nem szabad így szabadon futkározni, nálunk Nigériában már rég lelotték volna az ilyet. Ha egy pártot annyian nem szeretnek, mint az övét, akkor a többiek alig várják, hogy lelohessék, mert várnak a – hogyismondják – hatalomra. Jobban kéne vigyáznia."

„Felemelik a gáz, a benzin, hát ez volt a gulás alatt is, kérem szépen. Hát mindenki panaszkodik, minden borzalmas. Hiába vagyunk EU, vágod, semmi sem lett jobb. Az EU-ba is az Orbánnak köszönhetoen léptünk be, az MSZP csak befejezte. Attól mi lesz jobb, ha elfutunk a Margitszigetig?"

„Az országot keményen kell fogni, de a kormányozó párti túl laza. Most mi van? A kínaiak alig kapnak letelepedési engedélyt, feketék a munkahelyek, és alig lehet állampolgárságot kapni. Orbán idején ilyen nem volt".

Természetesen Medgyessy Péterről is megvan a véleménye, és el is mondta: „az meg aztán tök béna volt, olyan béna volt, mint egy f*sz.".

MI KULÁS?

December 5-én este a Mikulást várva körülbelül 15 másodpercig bírtam a kereskedelmi tévé híradását nézni, ahol OVi az ellenzék vezére vigyázzállást rendelt el az egy évvel ezelőtt szerencsétlenül végződött népszavazásra emlékezve, mígnem Gyurcsi dühödten reagált beszédében, melynek „A HAZA MINDENEK ELŐTT" címet adta. Bár nem vagyok egy túl pallérozott elme, nem okítok sem fiatalokat az egyetemen, sem népemet a parlamentben, mégis úgy tudom, hogy klasszikusoktól vagy pontosan szabad idézni, vagy inkább sehogy. Ezek után elővettem hetedikes lányom irodalom könyvét, ahol meg is találtam az iménti Kölcsey idézetet, helyesen! Mindkét Paprika Jancsinak, akik meg vannak győződve arról, hogy egyetlen feladatuk az az, hogy egymást bosszantsák ajánlom a költő máig is aktuális szavait:

„Négy szócskát üzenek, vésd jól kebeledbe, s fiadnak

Hagyd örökül, ha kihunysz: A HAZA MINDEN ELŐTT."

(Tehát nem: A ZSEBED MINDEN ELŐTT.)

De vissza az ünnepi készülődéshez. Valakik úgy tették tönkre az egyik legnagyobb keresztény ünnep, a karácsony szellemiségét, hogy egyre nagyobb vásárlási lázra tüzeltek fel bennünket. A híradások majd minden nap azt harsogják, hogy idén valószínűleg többet fognak költeni az emberek, mint az elmúlt évben. Ezzel a rendszeres bejelentéssel programozzák be az agyunkat az erőteljesebb vásárlásra. Nem hivatkoznak közvélemény kutatási eredményekre, csak kijelentik. A mi gyomrunk meg összerándul a naptárra pillantva mondván, jaj milyen közel van már karácsony és még nem vettem senkinek semmit. Tehát, ha az volt a céljuk, hogy megutáltassák eme ünnepet velünk, akkor nagyon sokunkkal már sikerült. De mellette mindannyian dolgozunk (nem is keveset) a gyerekekért rohanunk, edzésre visszük, ha kell tanulunk vele és így tovább. Ehhez jön még a „kinek mit vegyek" dilemma.

Még az a szerencsénk, hogy mi tudjuk, hogyan működtetnek minket és ellen tudunk állni a kísértéseknek. De bocsássanak meg, mert rohannom kell, ugyanis a kedves mamám ajándékát még be kell szereznem. Kívánok Mindannyiknak Áldott Ünnepet.

nedudki

